

Dosarul nr. 2ra-1599/20

Prima instanță: (Judecătoria Comrat, sediul Central) V. Hudoba
Instanța de apel: (Curtea de Apel Cahul) G. Vavrin, T. Berdilă, I. Dănăilă

ÎNCHEIERE

11 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către avocatul Zama Vitalie în interesele Publicației Periodice ”Ziarul de Gardă” și avocatul Balaban Mihail în interesele lui Bolfa Alexandru,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Sibov Constantin împotriva Publicației Periodice ”Ziarul de Gardă”, Bolfa Alexandru, Mardari Nicolai și Chilioglo Valerii cu privire la recunoașterea necorespunderii realității și dezmințirea informațiilor false ce lezează onoarea, demnitatea și reputația profesională și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 30 iunie 2020, prin care s-a respins apelul declarat de Publicația Periodică ”Ziarul de Gardă”, s-a admis apelul declarat de Bolfa Alexandru și s-a casat parțial hotărârea Judecătoriei Comrat, sediul Central din 28 decembrie 2018,

c o n s t a t ă :

La 20 iulie 2015, Sibov Constantin a depus cerere de chemare în judecată împotriva Publicației Periodice ”Ziarul de Gardă”, Bolfa Alexandru, Mardari Nicolai și Chilioglo Valerii cu privire la recunoașterea necorespunderii realității și dezmințirea informațiilor false ce lezează onoarea, demnitatea și reputația profesională și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, Sibov Constantin a menționat că la data de 28 mai 2015, pe site-ul <http://www.zdg.md/> și Publicația Periodică ”Ziarul de Gardă” a fost publicat articolul ”Vinărie cu tradiții judiciare”, care conține informații ce nu corespunde realității și lezează onoarea și reputația profesională.

De asemenea, a invocat că Publicația Periodică ”Ziarul de Gardă” și coautorii articolului - Bolfa Alexandru, Mardari Nicolai și Chilioglo Valerii nu au prezentat probe într-o confirmare a celor publicate în articol.

La 16 iunie 2015, a adresat pârâților cerere prealabilă, însă aceasta a rămas fără răspuns.

Reclamantul Sibov Constantin, a solicitat, inclusiv prin cererea de concretizare a cerințelor (f.d. 187-189 Vol. I), constatarea că în articolul ”Vinărie cu tradiții judiciare”, publicat la 28 mai 2015 pe site-ul <http://www.zdg.md/> și Publicația Periodică ”Ziarul de Gardă” nu corespund realității, precum și lezează onoarea și reputația profesională următoarele informații:

- ”În 1998, Sibov convoacă, în calitate de director (funcție pe care, la acest moment, nu o deținea) la SRL ”Cristal-Optima” acționari de la SRL ”Cristian-Dion” și îl scoate pe Mardari Nicolae din rândul acționarilor acestei firme”;

- ”Mi-au falsificat semnătura, precum că eu aș fi ieșit benevol din rândul acționarilor...Sibov a mers la ÎS ”Registru” de la Comrat și m-a scos din actele oficiale. Asta cu o hârtie unde semnătura mea era falsificată, fără prezența mea sau a unei procuri generale ce i-ar permite după lege astfel de tranzacții”;

- ”...a fost lipsit de cota sa de 21% pe care o deținea la compania ”Cristal-Dion”, iar aceste acțiuni au revenit fiilor unui deputat comunist”;

- ”Prin aceiași schemă a fost lipsit de proprietate și Chilioglo. La 20 iunie 2000, Sibov se face director la ”Cristal-Optima”, iar apoi în această calitate convoacă adunarea acționarilor vinăriei și trece cele 62% din acțiunile deținute la acel moment de Chilioglo în proprietatea sa”;

- ”Și în acest caz Sibov a fost ajutat de angajații CÎS Comrat. Cum puteau cei de la Registru, în lipsa mea, fără a verifica dacă Sibov este director la firma mea, să mă lase fără afacere? Era simplu, era obligatoriu ca angajații CÎS să verifice baza de date, unde era să vadă că, potrivit documentelor, Sibov nu mai are nici o funcție în aceste firme. S-a încălcat legea în mod grosolan – la astfel de tranzacții, după lege, prezența mea era obligatorie sau măcar prezentarea unei procuri...”.

De asemenea, a solicitat obligarea pârâților să publice în Publicația Periodică ”Ziarul de Gardă” într-un articol cu denumirea ”Lucrul asupra greșelilor comise de către Publicația Periodică ”Ziarul de Gardă”, dezmințirea informațiilor ca fiind false, ce discreditează onoarea, demnitatea și reputația profesională, cu aducerea scuzelor pentru publicarea articolului menționat, încasarea de la pârâți în mod solidar a sumei de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și a sumei de 9 172,20 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Comrat, sediul Central din 28 decembrie 2018, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Sibov Constantin.

S-au recunoscut neconforme următoarele informații din articolul ”Vinărie cu tradiții judiciare”, publicat la 28 mai 2015 pe site-ul <http://www.zdg.md/> și Publicația Periodică ”Ziarul de Gardă”:

- ”În 1998, Sibov convoacă, în calitate de director (funcție pe care, la acest moment, nu o deținea) la SRL ”Cristal-Optima” acționari de la SRL ”Cristian-Dion” și îl scoate pe Mardari Nicolae din rândul acționarilor acestei firme”;

- ”Mi-au falsificat semnătura, precum că eu aş fi ieşit benevol din rândul acţionarilor...Sibov a mers la ÎS ”Registru” de la Comrat şi m-a scos din actele oficiale. Asta cu o hârtie unde semnătura mea era falsificată, fără prezenţa mea sau a unei procuri generale ce i-ar permite după lege astfel de tranzacţii”;

- ”...a fost lipsit de cota sa de 21% pe care o deţinea la compania ”Cristal-Dion”, iar aceste acţiuni au revenit fiilor unui deputat comunist”;

- ”Prin aceeaşi schemă a fost lipsit de proprietate şi Chilioglo. La 20 iunie 2000, Sibov se face director la ”Cristal-Optima”, iar apoi în această calitate convoacă adunarea acţionarilor vinăriei şi trece cele 62% din acţiunile deţinute la acel moment de Chilioglo în proprietatea sa”;

- ”Şi în acest caz Sibov a fost ajutat de angajaţii CÎS Comrat. Cum puteau cei de la Registru, în lipsa mea, fără a verifica dacă Sibov este director la firma mea, să mă lase fără afacere? Era simplu, era obligatoriu ca angajaţii CÎS să verifice baza de sate, unde era să vadă că, potrivit documentelor, Sibov nu mai are nici o funcţie în aceste firme. S-a încălcat legea în mod grosolan – la astfel de tranzacţii, după lege, prezenţa mea era obligatorie sau măcar prezentarea unei procuri...”.

S-a obligat Publicaţia Periodică ”Ziarul de Gardă” şi Bolfa Alexandru să publice în Publicaţia periodică ”Ziarul de Gardă” în aceeaşi rubrică, în care era publicat articolul ”Vinărie cu tradiţii judiciare”, dezminţire cu următorul conţinut:

”În articolul ”Vinărie cu tradiţii judiciare”, publicat la 28 mai 2015 pe site-ul <http://www.zdg.md/> şi Publicaţia Periodică ”Ziarul de Gardă” sunt neconforme următoarele informaţii:

- ”În 1998, Sibov convoacă, în calitate de director (funcţie pe care, la acest moment, nu o deţinea) la SRL ”Cristal-Optima” acţionari de la SRL ”Cristian-Dion” şi îl scoate pe Mardari Nicolae din rândul acţionarilor acestei firme”;

- ”Mi-au falsificat semnătura, precum că eu aş fi ieşit benevol din rândul acţionarilor...Sibov a mers la ÎS ”Registru” de la Comrat şi m-a scos din actele oficiale. Asta cu o hârtie unde semnătura mea era falsificată, fără prezenţa mea sau a unei procuri generale ce i-ar permite după lege astfel de tranzacţii”;

- ”...a fost lipsit de cota sa de 21% pe care o deţinea la compania ”Cristal-Dion”, iar aceste acţiuni au revenit fiilor unui deputat comunist”;

- ”Prin aceeaşi schemă a fost lipsit de proprietate şi Chilioglo. La 20 iunie 2000, Sibov se face director la ”Cristal-Optima”, iar apoi în această calitate convoacă adunarea acţionarilor vinăriei şi trece cele 62% din acţiunile deţinute la acel moment de Chilioglo în proprietatea sa”;

- ”Şi în acest caz Sibov a fost ajutat de angajaţii CÎS Comrat. Cum puteau cei de la Registru, în lipsa mea, fără a verifica dacă Sibov este director la firma mea, să mă lase fără afacere? Era simplu, era obligatoriu ca angajaţii CÎS să verifice baza de sate, unde era să vadă că, potrivit documentelor, Sibov nu mai are nici o funcţie în aceste firme. S-a încălcat legea în mod grosolan – la astfel de tranzacţii, după lege, prezenţa mea era obligatorie sau măcar prezentarea unei procuri...”.

S-a încasat de la Bolfa Alexandru în beneficiul lui Sibov Constantin suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

S-a încasat de la Bolfa Alexandru în beneficiul lui Sibov Constantin suma de 8 112 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În rest, pretențiile au fost respinse (f.d. 243-244, 265-268 Vol. I).

La 14 ianuarie 2019, Sibov Constantin a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Comrat, sediul Central din 28 decembrie 2018 (f.d. 245 Vol. I).

La 22 ianuarie 2019, Sibov Constantin a depus cerere, prin care a solicitat retragerea apelului (f.d. 247 Vol. I).

La 01 februarie 2019, Publicația Periodică "Ziarul de Gardă" a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătorei Comrat, sediul Central din 28 decembrie 2018, solicitând totodată repunerea în termen a apelului (f.d. 248 Vol. I).

La 05 februarie 2019, Chilioglo Valerii a depus apel împotriva hotărârii Judecătorei Comrat, sediul Central din 28 decembrie 2018 (f.d. 252 Vol. I).

Prin demersul Președintelui interimar al Curții de Apel Comrat, Dmitrii Fujenco din 02 aprilie 2019, cauza a fost expediată în adresa Curții Supreme de Justiție pentru strămutarea cauzei în altă instanță egală în grad (f.d.14 Vol. II).

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 17 aprilie 2019, a fost admis demersul înaintat de Președintele interimar al Curții de Apel Comrat, Dmitrii Fujenco cu privire la strămutarea cauzei civile la o instanță de același grad.

S-a strămutat cauza la Curtea de Apel Cahul pentru examinare în ordine de apel (f.d. 16-19 Vol. II).

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 04 septembrie 2019, s-a admis cererea de retragere a apelului depusă de Sibov Constantin, prin intermediul avocatului Cîlcic Victor, cu încetarea procedurii de apel (f.d. 73-76 Vol. II).

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 04 septembrie 2019, s-a respins cererea de repunere în termen a apelului declarat de Publicația Periodică "Ziarul de Gardă" și s-a încetat procedura de apel la apelurile declarate de Publicația Periodică "Ziarul de Gardă" și Chilioglo Valerii (f.d. 77-85 Vol. II).

La 09 octombrie 2019, Publicația Periodică "Ziarul de Gardă" a depus cerere de recurs împotriva încheierii Curții de Apel Cahul din 04 septembrie 2019, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii contestate cu restituirea cauzei spre rejudecare, la faza primirii cererii de apel (f.d. 96-101 Vol. II).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 30 octombrie 2019, s-a admis recursul declarat de Publicația Periodică "Ziarul de Gardă", s-a casat încheierea Curții de Apel Cahul din 04 septembrie 2019 în partea respingerii cererii de repunere în termen a apelului declarat de Publicația Periodică "Ziarul de Gardă" și încetării procedurii în apel ca fiind depus în afara termenului legal, cu restituirea cauzei spre rejudecare, la Curtea de Apel Cahul.

În rest încheierea a fost menținută (f.d. 130-135 Vol. II).

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 10 decembrie 2019, s-a admis cererea depusă de Publicația Periodică "Ziarul de Gardă" privind repunerea în termen a apelului.

S-a repus în termen apelul declarat de Publicația Periodică "Ziarul de Gardă" împotriva hotărârii Judecătorei Comrat, sediul Central din 28 decembrie 2018 (f.d. 167-172 Vol. II).

La 09 decembrie 2019, prin intermediul oficiului poștal, Bolfa Alexandru a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătorei Comrat, sediul Central din

28 decembrie 2018, solicitând totodată repunerea în termen a apelului (f.d. 175 Vol. II).

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 28 ianuarie 2020, s-a admis cererea depusă de Bolfa Alexandru privind repunerea în termen a apelului (f.d. 203-210 Vol. II).

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 30 iunie 2020, s-a respins apelul declarat de Publicația Periodică ”Ziarul de Gardă”, s-a admis apelul declarat de Bolfa Alexandru, s-a casat hotărârea Judecătoriei Comrat, sediul Central din 28 decembrie 2018 în partea reparării prejudiciului moral și încasării cheltuielilor de judecată, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri, prin care:

S-a respins ca neîntemeiată pretenția înaintată de Sibov Constantin cu privire la repararea prejudiciului moral.

S-a încasat de la Mardari Nicolai și Chilioglo Valerii în mod solidar în beneficiul lui Sibov Constantin suma de 4 000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În rest, hotărârea Judecătoriei Comrat, sediul Central din 28 decembrie 2018, s-a menținut.

S-a încasat de la Sibov Constantin în beneficiul lui Bolfa Alexandru suma de 2 500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că la 16 iunie 2015, reclamantul a expediat în adresa Publicației Periodice ”Ziarul de Gardă” și Bolfa Alexandru cereri prealabile, însă la care nu a primit nici un răspuns.

La fel, instanța de apel a reținut că prima instanță întemeiat a constatat că nu corespunde realității informația din articolul ”Vinăria cu tradiții judiciare”, publicat la data de 28 mai 2015 pe site-ul <http://www.zdg.md/> și Publicația Periodică ”Ziarul de Gardă”, cu obligarea prezentării scuzelor publice și a publicării informației de dezmințire, însă eronat a dispus încasarea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei de la Bolfa Alexandru în beneficiul lui Sibov Constantin.

La speță, instanța de apel a reținut că autorul articolului menționat – Bolfa Alexandru, a expus textul acestuia la persoana a treia cu indicarea sursei de informare, care s-a constatat a fi Mardari Nicolai și Chilioglo Valerii.

Deci, instanța de apel a stabilit că Bolfa Alexandru a expus în articol persoanele care au furnizat informația obținută și anume a expus afirmațiile lui Mardari Nicolai și Chilioglo Valerii.

În privința pretenției ce ține de încasarea prejudiciului moral, instanța de apel a specificat că însuși constatarea faptului lezării onoarei și demnității lui Sibov Constantin, prin răspândirea informațiilor care au fost stabilite de către instanță ca fiind defăimătoare, precum și prin obligarea dezmințirii informațiilor date, constituie deja în sine o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral cauzat.

Respectiv, instanța de apel a concluzionat că pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral urmează a fi respinsă.

Cu referire la capătul de cerere privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică, instanța de apel a menționat că la materialele cauzei Sibov Constantin a anexat bonul de plată din 20 octombrie 2015 eliberat de CA ”Cîlcic Victor” pentru serviciile avocatului în sumă de 8 000 lei, iar apelantul Bolfa Alexandru a anexat

bonul de plată din 30 iunie 2020 privind achitarea asistenței juridice în sumă de 5 000 lei.

Astfel instanța de apel a concluzionat că reieșind din complexitatea litigiului, volumul de muncă efectuat de avocat, durata procesului, urmează a fi încasate în beneficiul lui Sibov Constantin cheltuieli judiciare în mărime de 4 000 lei pentru asistență juridică, în mod solidar, de la Mardari Nicolai și Chilioglo Valerii, ca fiind reale, necesare și echitabile.

Totodată, instanța de apel a concluzionat referitor la necesitatea încasării parțiale a cheltuielilor de judecată suportate de apelantul Bolfa Alexandru în mărime de 2 500 lei de la Sibov Constantin, suma în cauză fiind rezonabilă, necesară și echitabilă.

În concluzie, instanța de apel a reținut ca fiind neîntemeiat argumentul expus în apelul declarat de Publicația Periodică ”Ziarul de Gardă” precum că acțiunea înaintată de Sibov Constantin nu întrunește condițiile de defăimare.

La 22 septembrie 2020, avocatul Zama Vitalie a declarat în interesele Publicației Periodice ”Ziarul de Gardă” recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea depusă de Sibov Constantin să fie respinsă integral.

Recurentul Publicația Periodică ”Ziarul de Gardă”, în motivarea recursului a menționat că satisfacerea unei acțiuni privind defăimarea, este posibilă în următoarele condiții: autorul publicației a răspândit afirmații ce se referă la persoana petiționară; cele răspândite pot fi apreciate ca informații, fapt care urmează a fi probat de ambele părți; informațiile răspândite să nu corespundă realității; afirmațiile contestate să aibă caracter defăimător; ca afirmațiile care nu corespund realității să fie de natură să cauzeze suferințe psihice sau fizice persoanei.

Astfel toate aceste condiții urmează a fi întrunite cumulativ, în caz contrar plângerea de defăimare urmează a fi respinsă.

Deci, recurentul a invocat că în speță, nu sunt întrunite condițiile pentru admiterea acțiunii de defăimare, în articolul publicat fiind relatate circumstanțele de fapt care sunt veridice și nu au caracter defăimător.

Totodată, recurentul a specificat că libertatea de exprimare constituie una din fundamentele esențiale ale unei societăți democratice și una din condițiile de bază ale progresului și al auto-perfecționării individuale. Media joacă un rol esențial într-o societate democratică. Deși ea nu trebuie să treacă anumite limite, obligația ei este totuși de a răspândi într-o măsură consistentă cu drepturile și obligațiile sale informații și idei privitor la toate chestiunile de interes public.

La 23 septembrie 2020, avocatul Balaban Mihail a declarat în interesele lui Bolfa Alexandru, recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea punerii pe rol a acțiunii, cu scoaterea de pe rol a pretențiilor înaintate față de recurent, precum și casarea deciziei instanței de apel în partea respingerii cerinței privind încasarea de la Sibov Constantin a cheltuielilor de asistență juridică în instanța de apel în sumă de 5 000 lei.

Recurentul Bolfa Alexandru, în motivarea recursului a invocat că instanța de fond era obligată să scoată de pe rol cererea de chemare în judecată depusă împotriva sa, or, în conformitate cu art. 170 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecătorul restituie cererea de chemare în judecată dacă reclamantul nu a respectat procedura de soluționare prealabilă a cauzei pe cale judiciară.

Nerespectarea procedurii prelabile constituie temei de restituire a cererii de chemare în judecată, iar dacă cererea a fost primită, instanța în temeiul art. 267 lit. a) din Codul de procedură civilă, scoate cererea de pe rol.

Astfel recurentul a relatat că la caz, reclamantul Sibov Constantin nu a respectat procedura prealabilă prevăzută de lege în privința sa, deoarece la materialele cauzei nu este anexată dovada expedierii somației.

Totodată, a menționat că deoarece instanța de apel a casat hotărârea instanței de fond împotriva pretențiilor înaintate față de sine, urma să încaseze integral de la Sibov Constantin cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5 000 lei, or, în acest sens instanța de apel nu a motivat încasarea parțială a acestor cheltuieli în sumă de 2 500 lei.

La 08 octombrie 2020, instanța de recurs a expedit în adresa intimaților copia recursurilor, fiind recepționat de către Sibov Constantin la 14 octombrie 2020 și de către Publicația Periodică ”Ziarul de Gardă” la 16 octombrie 2020 conform avizelor de recepție (f.d. 166-167 Vol. III), iar plicurile expediate în adresa lui Mardari Nicolae și Chilioglo Valerii au fost restituite în adresa instanței de recurs cu mențiunea ”nereclamat” (f.d. 169-172 Vol. III).

Cu referire la termenul de declarare a recursurilor, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Cahul a emis dispozitivul deciziei la 30 iunie 2020, iar la 27 iulie 2020, Publicația Periodică ”Ziarul de Gardă” și avocatul Balaban Mihail, au recepționat decizia motivată a instanței de apel, conform avizelor de recepție (f.d. 131-132 Vol. III).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursurile au fost declarate la 22 septembrie 2020 de către Publicația Periodică ”Ziarul de Gardă” și la 23 septembrie 2020 de către Bolfa Alexandru, respectiv se consideră depuse în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursurilor completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursurilor sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursurile declarate nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (*Golder împotriva Regatului Unit*, pct. 38; *Stanev împotriva Bulgariei (MC)*, pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei*, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței*, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea *Botten v. Norway*, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de

fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Avînd în vedere cele expuse mai sus, recursurile declarate de către avocatul Zama Vitalie în interesele Publicației Periodice ”Ziarul de Gardă” și avocatul Balaban Mihail în interesele lui Bolfa Alexandru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibile recursurile înaintate de avocatul Zama Vitalie în interesele Publicației Periodice ”Ziarul de Gardă” și avocatul Balaban Mihail în interesele lui Bolfa Alexandru.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru